

Бібліографія.

Х(ристя) А(лчевська). Туга за сонцем.
Москва, 1907. Стор. 88 (нумерованих
тільки з одного боку) великої вісімки.
Цѣна 1 р.

„Туга за сонцем“... Але перечитуючи книжку п. Алчевської, ніякої туги за сонцем не помітиш, хоча й справді збірка починається, як що не зважати на посвяту, „возванієм“ до „великого Совця“ і воно, те сонце, у віршах частенько згадується. Чимало віршів у книжці написано на громадянські мотиви, але вони читача не переконують, бо вступні статті по газетах на такі самі теми дужче справляють свою службу, ніж кострюбаті вірші, як от „Нам треба волі і землі“ (стор. 24). Єсть також і ліричні, та й вони „сердца, такъ сказати, ничуть не шевелять“,—може через те, що разом з недоладною формою і змістом досить таки чудненькі. Ось хоч би такий віршик:

Ти мій?... скажи! скажи—ти мій?
І хвиля щастя затопляє
Всю душу; й серце, що сповняє,
Голубить піною палкой (sic);
Та хвиля—ніжна, гармонійна,
Вродлива, тиха, яснопрійна,
Сподіванок приводе рій.
Я хвилей (sic) хочу быть морської (sic)!
Я хочу щастям упиватись,
Радіти, жити, сподіватись
І бути долею такою (?)!.. (стор. 43).

Авторові, певна річ, усього хотіти можна, але й читачеві з свого боку можна від поета хотіти не самої тільки „палкої піни“, а й чогось більш поважного.

С. Єфремов.